

دیوارهای شیشه‌ای!

نزول اجلال حسن روحانی از هواپیمای حامل ایشان با پلکان برقی مجلل و تشریفاتی در فرودگاه مهرآباد پس از بازگشت «معظم‌له» از سوچی را باید به حساب لاقیدی و بیاطلاعی از جنس ماری آنتوانت همسر لوئی شانزدهم گذاشت که در واکنش به شورش مردم فرانسه بدلیل نداشتن نانی برای خوردن فرمودند:

خُب مردم اگر نان ندارند بروند بجایش کیک بخورند!
در موقعیتی که قاطبه مردم زیر فشار سنگین اقتصاد کشور در الفبای معیشت خود معطل مانده‌اند پسندیده نیست رئیس‌جمهور با چنین اطوار ناشایستی از خود اداهای شاهنشاه بازی درآورند!

جناب آقای روحانی - می‌دانیم نشستن در رکاب اتومبیل‌های آخرین مدل و ضدگلوله و برخورداری از محافظ و راننده بودن و شرکت در ضیافت‌های متعدد دیپلماتیک در هتل‌های پنج ستاره بغایت شیرین و لذت‌بخش است! اکنون نیز که بسلامتی و میمنت با پلکان لوکس برقی از هواپیمای تان نزول اجلال می‌فرمائید.

فبها المراد! چشمداشتی هم به این امکانات که در اختیار معظم‌له قرار گرفته، نیست. اما این امکانات بصورت مشروط در اختیار حضرتعالی قرار گرفته و شرط آن ارائه خدمات مضاعف در حوزه مسئولیت‌های محول به معظم‌له است.

با ترساندن مردم که اگر من رای نیآورم رقیبم در پیاده‌روها دیوار می‌کشد شولای ریاست را تصاحب کردید اما اینک چه کسی دیوار شیشه‌ای بین شما با مردم را می‌تواند بشکند!؟

جناب روحانی، فریفته این طواهر نشوید. این پلکان به هیچ کس وفا نکرده! بیمناک قهر مردمی باشید که ۴۰ سال نجیبانه برای مانائی این انقلاب پایمردی کردند اما نه به بهای فربه شدن پایوران‌شان! بقول اردلان سرافراز: یادتون رفته که اون شاه که به صد مهره نمی‌باخت - تاج از سرش تو میدون لشکر پیاده برداشت!؟

جناب روحانی، پلکان منیت به کسی وفا نکرده. بکوشید بجای آن ریسمانی ببافید تا مردم بتوانند با آن از چاه استیصال معیشت مبتلابه‌شان بیرون آیند و پند حکیمانه مولانا را جدی بگیرید که:

نردبان این جهان ما و منی است

عاقبت این نردبان افتادنی است

لاجرم آن کس که بالاتر نشست

استخوانش سخت‌تر خواهد شکست